

Gió Đầu Mùa

Sáng hôm nay, bình minh, không có nắng. Gió hiu hiu, trời mát mẻ vô cùng! Hình như là Thu đang tới phải không? Gió heo may thơm cánh đồng cỏ dại...

Những cánh đồng cỏ đang màu tai tái, sẽ xanh tươi mai một biết đâu hà! Tôi thở ra, và tôi thở ra / rồi hít lại cái mùi thơm đồng nội...

Tôi nhớ làm sao áo bà ba bà Ngoại. Mạ cũng bà ba đi tới...những ngày xưa! Hồi đó, tôi chưa biết làm thơ, chỉ biết nói "dại khờ" Ngoại ơi trời đẹp quá!

Ngoại đã "hun" tôi hai gò má. Mạ thì cười bôm bẻm miếng trầu cay...Những tình thân thiên cổ sáng hôm nay về với gió heo may, thích thật!

Tôi đứng lâu, rất lâu giữa khu vườn thơm ngát, nụ hoa hồng màu trắng nở chào tôi. Tôi cúi hôn, tôi gọi khẽ "em ơi". Ôi kiều diễm...em là hoa bất tử!

Immortel! Immortel! Cánh cửa lòng xa xứ...tôi mở ra, trời Thạnh Mỹ quê nàng...Hoa nào nở lâu cho bằng hoa Lan? Hoa nào không chết, Immortel, tên hoa tôi vừa nhắc...

Phải chi có em đây, tôi ôm em thật chặt! Em là Phật để tôi quỳ như hoa quỳ. Tình yêu là gì? Tôi nghĩ nắng pha lê...Tôi vuốt tóc em, mái tóc thề vẫn vậy...

Tóc đổ trên bờ vai của em tôi từng nhìn thấy...cả những nốt tàn nhang trên lưng của em luôn! Từ xưa tới nay chưa ai nói "dị thường": Yêu ai đó những nốt tàn-nhang-ẩn-trú!

Em ơi em! Em là hoa Vườn Ngự! Em ơi em! Em là mùa Thu sáng nay...Gió heo may gió heo may...Gió Đầu Mùa, nhà văn Thạch Lam viết truyện!

Sáng hôm nay hình như tôi tan biến trong đất trời và đậu xuống Quê Hương? Những ngon núi xanh xanh kia giống như Trường Sơn...Những cánh rừng xanh xanh kia giống như Đà Lạt!

Cái tivi trong nhà như đang hát bài Tình Xa...Bài Tình Xa em từng hát tôi nghe...

Trần Văn Lệ